

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ABO. (Year) 20.

Lännummer 5 Omb.

W I N N I P E G. M A N. O N S D A G E N D E N 11 D E C E M B E R 1912.

Printed and Bound at the Press Office Department of Winnipeg, Can. and Grand Falls, N. D.

50.

Hostility against Foreigners.

It is deplorable that one of our political parties should exhibit an unfriendly attitude towards the people who come here from the different corners of the globe to take part in the development of the vast resources of the Dominion of Canada and become integral parts of the great Canadian nation which is now in the making.

Those of us who arrived in Canada during the past fifteen years know this unfriendly spirit only from hearsay, as told by our compatriots who came earlier, and those early pioneers have often expressed great satisfaction that their days of prejudice against foreigners was passed.

The effect of the liberal government's friendly attitude towards the immigrant, no matter of what nationality, has been a blessing for the country through creating love and admiration for Canada and Canadian institutions. A dozen years ago the writer lived in Alberta and had an opportunity to observe the effect of this policy, especially on American immigrants.

Immediately upon his arrival the American would invariably commence an advocacy to annexation to the United States. In three months he had forgotten those ideas, and after six months residence in the country he was ready to tell his countrymen from the Republic to the south, who had just arrived, that our form of government was just as good and in some respects better than the government in the States, that he here enjoyed complete liberty and freedom to discuss public questions of the day, and that annexation was entirely undesirable.

Now, however, the political complexion of our government has changed and there appears to be a revival of the old spirit of prejudice. On Nov. 20th, five days after the convening of the second parliament under the Conservative rule, the Hon. John A. Macdonald, of Toronto, representing the North Simcoe Riding, introduced the following bill:

"1. The Criminal Code, chapter 146 of the Revised Statutes, 1906, is amended by inserting the following section immediately after section 163—

"163A. Everyone is guilty of an indictable offence and liable to a fine of not less than one thousand dollars and, in addition thereto, to imprisonment for a term not less than six months, and in default of payment of such fine or imprisonment for a term not exceeding one year who, not being a natural born British subject or not having been naturalized as a British subject in Canada—

"(a) votes or attempts to vote in any election for any public office under any Dominion or provincial law; or

"(b) interferes with or intimidates any person entitled to vote at such election; or

"(c) takes part in any such election by canvassing, driving voters to the poll, or taking part in a public meeting; or

"(d) writes, issues or circulates any document pertaining to such election.

"2. Any fine so recovered shall be payable half to the informer and half to His Majesty for the use of Canada."

Even a casual perusal of the bill cannot fail to reveal an unfair spirit; but we will not waste any time upon generalities and accusations — we simply take this occasion to point out a few objections to the bill, treating each sub-section separately.

Sub-section "a" seems to be an attempt to abrogate the right and privilege of each Province to adopt its own election laws. If one Province should give a foreign born resident statutory right to vote at Provincial elections, the foreigner thus exercising his statutory right would be guilty of an indictable offence. However, this section could easily be made fair by changing it to read as follows—

"(a) votes or attempts to vote in any election for any public office contrary to Dominion or Provincial law."

Sub-section "b" is unfair because it only provides penalty for one class of people. In our opinion any person who "interferes with or intimidates any person entitled to vote" should be severely punished, whether he is a British subject or not.

Sub-section "c" would practically prevent the un-naturalized resident from enjoying life, liberty and pursuit of happiness. He would be prohibited from taking part in a conversation, hearing on the issues of the election, because even an expressed opinion might be construed as "vassing." We know of only one in the world where such are tolerated, and that is in the United States.

We know from personal experience that a foreigner is not prohibited from discussing political questions in Great Britain.

A person who is not a British subject could not drive a voter to the poll, if the Hon. Mr. Currie had his

way. Does the Hon. gentleman from N. Simcoe realize that in the west people are employed in all possible trades and professions, without a question of nationality. Suppose, then, that a man has moved to Canada, taking with him his family and every dollar he had in the world; that he here had purchased a home and in every respect fallen in with our system of government, and decided to take out his naturalization papers at the earliest opportunity. Suppose, further, that he was not yet entitled to citizenship, which nevertheless did not prevent him from driving a team at a lively stable. If then that lively fellow received an order for a rig, and it finally should be used for the purpose of conveying a voter to the poll, this working man who had taken no part in the election and did not even know his final destination when he left the barn, could be consigned to a felon's cell and his children be stigmatized as the offspring of a criminal.

In my opinion a person "takes part in a public meeting" even if he is present in the audience. We believe that foreigners should be encouraged to attend public meetings of a political nature, even before their naturalization, as it will have an educational effect upon their political knowledge. On the memorable day when Hon. Mr. Currie introduced his bill, he criticized American citizens for taking part in a political meeting, even to the extent of speaking from the platform. Now, if the Hon. gentleman from N. Simcoe would take the trouble to visit the United States during a campaign, he would not hear the slightest objection if he should appear as one of the speakers at a political meeting.

As still another example, it may be possible that some day the temperance question should become the dominant issue. An election is pending and the temperance people have rallied behind one of the two opposing candidates. If then a temperance speaker or a minister of the gospel should forget that he is not a British subject, and venture into the district not even knowing that an election was pending, and during his discourse happen to drive home a religious or temperance argument with such clear logic that someone in the audience would be convinced of the wisdom of the temperance movement, and his vote thereby influenced, it would be guilty of an indictable offence.

Sub-section "d" would require a still more exhaustive treatise than the sub-section "c", and we will therefore not discuss said section; but we will write a substitute which will embody the logical results of the principle the author so subtly has incorporated. It would then read as follows—

"(d) No person, not being a natural born British subject or not having been naturalized as a British subject in Canada, can within this Dominion become engaged in the publishing, newspaper or printing business, either as proprietor, stockholder, editor, advertising solicitor, ad-writer, artist, compositor or pressman."

We trust that even the Hon. gentleman from N. Simcoe is not imbued with the spirit of unfairness towards the foreign population of Canada his bill would indicate, but that he has failed to properly consider the logical results of his ideas. At any rate it would be unfortunate to have the idea go abroad that the present government of this Dominion is not going to give the foreign-born immigrant as fair and liberal treatment as they received at the hands of the late Liberal government.

OLSON ÖPPNAR FILIAL I FORT GEORGE.

Firman O. Olson & Company, hvilken som bekendt har sitt hovedkontor i 484 Main Street, Winnipeg, kommer nok kort att oppna filial i Fort George, B. C. Firman äger som bekant en del af stadsområdet i Fort George, och då efterfrågan för denna egendom nu börjar blifva ganska stor, har Mr. Olson följande tillkännagivande utgitt om denna egendom på följande sätt:

Han hade tänkt vänta med detta tills tiden för den stora rasningen, men en närmare undersökning har ådagalagt att det redan nu är tid att hålla sig framme. Dels måste man göra detta för att tillförsäkra sig ett läge nere i topekä affärscentrum för att prisat stigt på grund af rasningen, dels har den lokala efterfrågan på egendom ökat utöfvar all beräkning, och dels vill firman vara på platsen så att den kan dra fördel af hvarje anbud som ypper sig att återförsälja tomet, åt sådana köpare, som föredraga att benytta sig af firmans garanti att sälja med \$100 vinst efter ett år, i stället för att hålla egendomen till priset nätt sin höjdpunkt efter rasningen.

Det är ännu ej afgjordt hvem som kommer att förestå O. Olson & Company's filial i Fort George.

En kooperativ handelsförening organiseras i. a. i New Richmond, Minn., af M. M. Jacobson. Rörlekskapet skall bli \$15,000.

En Business Mayor. St. Johns tekniska högskola.

Det är i sanning en stor tillfredsställelse för vännerna att man lyckats förverkliga en så duglig och framskridande affärsman som Mr. T. R. Deacon att låta uppställa sig som kandidat för Mayorsambetet. Denne man är väl känd bland skandinaviska och tyskspråkiga landsmän hafva under årens lopp varit anställda i hans tjänst. Mr. Deacon är nämningens president och manager för Manitoba Bridge and Iron Works, ett bolag som gifver sysselsättning åt en väldig arbetskräfta.

Mr. Deacon är mer än vanligt kvalificerad för det ämbete han söker, ty han är civilingenjör och som sådan kompetent att bedöma de oräknliga förslag till offentliga arbeten som under årets lopp komma att föreligga.

Mr. Deacon är mer än vanligt kvalificerad för det ämbete han söker, ty han är civilingenjör och som sådan kompetent att bedöma de oräknliga förslag till offentliga arbeten som under årets lopp komma att föreligga.

Helt naturligt styrde jag först kungen till källarvåningen, där det första som mötte min förvånade blick var det utomordentliga elektro-tekniska laboratoriet. Detta var utrustadt med flera sorters apparater, men det som särskildt väckte min upmärksamhet var en Röntgenstråle apparat, med hvilken hjälp man kunde genomskåda de mest ogenomskinliga saker, samt en trådlös telegraf, som skickade sina signaler öfver rummet.

Arbetet i monteringen, utförda af tekniskolans elever förvisades också och återspåglade den grundligt med hvilken eleverna undervisades.

I smedjan, maskin-, snickeri-, svarfveri- och modellverksstäderna voro leverera fullt arbete; det smiddes, hyllades, svarfvades och sågades med lif och lust. Det var ett särskildt nöje att här få betrakta de olika slöjdläster som redan voro tillverkade och förlost, utan en storstad, som kräver de dugligaste män som finnas att tillgå som chef för stadsstyrelsen och dennes medarbetarna.

Mayorsambetet är af största vikt för stadens befolkning. Man bör ej vid valvet af Mayor taga hänsyn till kånkor, utan staden Winnipeg kan ej vara nöjd med någon annan än den bästa man som står att få. Och allmänna meningens torde nog vara, att Mr. Deacon är så god och lämplig som man står att uppleta stadens invånare.

Därtill kommer, att Mr. Deacon ännu är jämförelsevis ung — det vill säga att han är i sin bästa ålder, en man full af kraft och energi, och därför speciell lämplig att taga hand om stadens angelägenheter. Han kan i alla händelser gifva staden Winnipeg en grundlig och tillfredsiggörande business administration.

OTTAWA-NYHETER.
Mr. A. Nilson har återkommit från Sverige och blifvit anställd hos den fashionable skräddarfirman Holbrook & Spark Street. Hans gamla vännerna önska honom hjärtligt välkommen åter.

Flera aktenskap hafva ingåtts bland hvarvarande skandinaviska och senaste veckorna och flera väntas vid jul-tiden.

Fruktakörden i Ottawa-trakten och distriktet seder och öster ärdar, blif denna höst lika med noll till följd af maskpestens som rådde under sommarens lopp.

Miss Hulda Nalund afreste i fredags afton till California i sällskap med dr. Provost, i hvars familj hon varit under många år. Doktorn reser till ett varmare klimat för sin hälsa.

Mr. A. Akerlund, Dept. of Interior, är en af de få i denna stadt Atlantian, som erhållit led af kommunen af Sverige utdelade medaljer, som visad intresse för de Olympiska spelen i Stockholm denna sommar.

En rödare likbegänselse ägde rum i torsdags e. m. den 5te dennes då pastor Clemens åtta månader lilla dotter lades till den sista hvilan. Pastor McCreey från Monaburg hoo ett ytterst vackert liket och begravnings bevisades af ett halft hundrat af St. Peters kyrkas medlemmar. En ovanligt väcker och rik blomsterkör utgaf den vackra lilla kistan och bland dem som skänkte blommor märkas: Ladies Society, Luther League, Church Council, församlingen i helhet, familjerna Åkerlund, Johnson, Lea, Hejlsjö, Sterner, Smith, Olsen, Lund, Iversen, Frantzen, Allen, Erikson, Yank, Seriven, Lund, far-föräldrarne i Winnipeg, dr. och Mrs. Switzer, fröknarna Roeske, Reid, Erikson, Nörberg, Nalund samt fr. Johnson. En kondoleansskrifvelse uppsattes samma afton af Luther League att tilldelas pastor C. och hans hustru uti deras stora sorg.

Akdh.
Svensk mormonblskap död. Utisitt hem i Salt Lake City, Utah, afled härom dagen biskop Carl A. Ek. Han föddes i Skokloster 1845, blifv mormon 1871 och usågs följande år till missionärs hvarmed han fortsatte till 1878. Då han utvandrade till Utah. För tio år sedan utnämndes han till biskop.

Affärskep. En möjohandlare i Portland, Ore. O. J. Swenson, har anklagats för att ha köpt mjöl vid därvarande kvarnar som han sedan sålt för "kaststen"-mjöl, hvilket betingar 40 cents mera per siek än Oregonmjölet.

Harvey för Mayor.

Controler J. G. Harvey är en gammal trojnjare i staden Winnipeg. I sexton långa år har han tjänat detta samhälle, och under denna tid har aldrig någon ast i fråga hans arlighet eldr duglighet, utan han har städes varit på sin post då det allmänna väl kraft hans kraft och energi.

Bland andra uppdrag han haft kan nämnas medlemskapet af den komité, som år 1907 tillsattes för att utreda frågan om lämpligaste sättet att förse staden med ett tillräckligt syngligt förbruk af rent, mjukt vatten.

I flera år har han varit ordförande i Board of Control och han kan med stolt blicka tillbaka på denna tjänst, ty från alla håll har han röpt erkännande för ovid och hofsbarnet mot alla, samt framför allt ständigt vaksamt för stadens och allmänhetens intressen.

Det var Mr. Harvey som med sin utslagslöst gaf stadens befolkning 3 centripist för elektriskt ljus.

Controler Harvey har gränat i stadens tjänst och nu kunna vännerna gifva honom ett tacksamhets- och förtroendetom genom att hedra honom med Mayorsambetet för 1913. Man kan knappast tänka sig ett mera värdigt slut på ett långt och värdigt offentligt lif.

TRANSCONA VÄRKSTÄDER ÖPPNAS.
Från Montreal meddelas i går att den långa järnan, mellan Grand Trunk Pacific och Canadas regering angående öfvertagandet af bansträckan mellan Lake Superior och Winnipeg, äntligen afblästs. Man har enats om att tillstå Sir William Whyte till ensam skiljedom med rätt att bestämma hur högt arrende Grand Trunk Pacific skall betala dels för bansträckan mellan Winnipeg och Fort William, och dels för värkstäderna i Transcona. Järnvägsbolaget har äfven förbundit sig att omedelbart öppna bansträckan till Fort William för passagerartrafik samt att utan uppskov sätta i gång värkstäderna i Transcona.

Som en bekräftelse på underrättelserna från Montreal så nämns att i går regeringens ingenjör i Transcona emottog instruktioner att överlämna uttillsat för värkstäderna af Morley Donaldson, Grand Trunk Pacific vice president i Winnipeg.

ATHABASKA'S TILLVAXT STÖRRE AN SASKATOON.
O. W. Meeker, delägare i firman Meeker-Swanson Co., Calgary, var i staden några dagar denna vecka. Mr. M., som är exceptionell väl underrättad om resurserna i västra Canada och om ställningen och tillväxten af städerna i västern, säger i "Northern News" följande om Athabasca Landings:

"Jag kan icke se någonting på jobben som kan stoppa utvecklingen af Athabasca. Athabasca Landings är absolut säker om 3000 innevånare nästa år, och om 2 år är det svårt att säga huru stor denna siffra skall blifva."

Athabascas tillväxt har varit dubbelt så stor som Saskatoons när Saskatoon stod på samma ståndpunkt och Athabasca har dubbelt så stora naturliga resurser. Jag tror att Athabasca erbjuder precis samma tillfällen som Saskatoon för ätta år sedan och jag tror att de personer som äro framsynta nog att köpa land i Athabasca idag, skola få minst lika stor vinst som man någonsin fick i Saskatoon.

Hvarje ung man, likgiltig hvilken ställning han har, som bosätter sig i Athabasca, växer upp med staden och köper stadsegendom, skola göra sig rik och öberende på kortare tid än på 10 år.

Affärsmännen i Athabasca äro framtidssträfvande och entusiastiska och de tro på sin stad. De känna möjligheterna — ej blott möjligheterna utan säkerheterna. De arbetar alla för samma mål — att göra Athabasca till Albertas 3:de stadt inom 5 år.

Sedan bjöds på förtäringar som tillfälligt uti anspråk af publiken. Studenterna "College yells" och glädiga sånger, den lifliga stämningen, satte sin särskilda prägel på det hela och kom besökarna att tänka på stadslivet sådant det i alla trifer har varit öfverallt, i Europa som i Amerika här det sin särskilda post. Hrad som gjorde det förtäringstygget på besökarna var dock det kamratliga förhållandet som syntes råda mellan lärare och elev. De syntes här betrakta hvarandra som kamrater och ett öfverhelt och undersått.

Önskligt vore om alla svenskar ville taga i betraktande det utomordentliga praktiska undervisningssystem som här tillämpas och hålla sina barn i denna eller skolan af liknande art, så att de en gång med sina läro-färdigheter kunna göra sina försärf i Canadas utveckling. Endast på detta sätt kan det svenska namnet göras känt och aktadt äfven här.

Tony.
Svensk mormonblskap död. Utisitt hem i Salt Lake City, Utah, afled härom dagen biskop Carl A. Ek. Han föddes i Skokloster 1845, blifv mormon 1871 och usågs följande år till missionärs hvarmed han fortsatte till 1878. Då han utvandrade till Utah. För tio år sedan utnämndes han till biskop.

En skadestånd af \$12,000 tillkändes härom dagen Mrs. Thomas Freeburg i Spokane, Wash., att utbetalas af Chicago, Milwaukee & Puget Sound järnvägsbolag. Mrs. Freeburg erhöi svåra skador från en stor sten, som under springning i bolagets ägor slungades in genom en fönster-ruta i hennes hem och träffade henne.

Winnipeg

En till Sverige. Sven Beckman och Hans Rotten från Le Pas, Man., voro i lördags här i staden på genomresa till gamla landet. De ämnas komma tillbaka till våren.

En anegån af öfverraskning bereddes i tisdags kväll Mr och Mrs John E. Lidholm, hvilka den dagen varit äkta makar i precis tio år. En flok vännar stormade huset och frambrö sina lyckönskningar, samt öfverlämnade åt tembolagsparet en stiligare present. Flera gästliga tal hölles och afstomn förlit under den angenäma stämningen. Svenska Canada Tidningen föresår sig med ett oräknebart antal landsmän och landsmanor i att till herrskapet Lidholm frambrära en hjärtlig lyckönskning och hoppas att deras äktenskap måte blifva lika lyckligt som hittills samt rikas i många årtionden.

Bröllop firade i lördags afton Miss Ellen Sofia Strandberg och Charley Ludvig Hultgren, båda väkända inom den svenska kolonien och särskildt bland godtemplarerna. Vigselakten förrättades af Svenska Lutherska kyrkan af pastor J. G. Dahlberg, ivarefter en storlagen bröllopsfest hölls på Sven Boardinghus. Efter den lukulliska bröllopsmåltiden hölls tal af Mr. och Mrs. A. Egnell, Chas. Holmberg och Chas. Wigert med flera, och brudgummen svarade i valfärd ordalag. Mr. Stoolberg dokumenterade sig som en förstklassig värd och sällskap tillbringade en otomovärdligt treftig afton. Brudparet föredrodes med en mängd dyrbara, prydliga och nyttiga presenter. Mr. och Mrs. Hultgren hafva nu bosatt sig i brudgummens hus i Elmwood.

Till medlem af staten North Dakota järnvägskommision har O. P. N. Andersson i Starkeverber omvalts.

Verdandörden organiserar sig i distrikt. Den 24 nov. sammankom i Chicago ett 40-tal ombud för Verdandörer i Illinois och Wisconsin. Motet, som var en följd af ett kamratmöte i Rockford den 4 aug. detta år, hade sammankallats af en där utsedd intressentstyrelse, som fått i uppdrag att utarbeta riktlinjer för agitionen, såsom distriktbildande, giffröande af en tidning o. s. v. Till ordförande för mötet valdes G. Bergström och till sek. Westling. Man beslöt nu att bilda "Mellersta staternas distrikt af N. O. V." Detta distrikt skall utgöras af staterna Illinois, Wisconsin, Minnesota, Iowa, Missouri och Indiana. Till distriktstyrelse valdes: ordf. Carl Ottosson; sek. W. Wahl och till kassör Herman Anderson. Vidare beslöts det att gifva en tidning en gång i månaden samt en för hela distriktet gemensam programbok. En komité från "Skandinaviska nyhetsförbundet" frambar i förbandets vägnar en hälsning till konferensen. I detsamma gaf redaktör Magnusson en skiss öfver de olika nykterhetsförbundens agitationsmöte. Motet afslöts med samkväm.

Omkomna genom olyckshändelser. Carl Erikson i San Francisco, Cal., ihjälkörd i en sägsprånarna; Alex. Olson i Santa Rosa, Cal., öfverkörd och död af lautåg; Charles Wickman i Oakland, Cal., död af nedrasande timmer; kapten John G. Pearson i Portland, Ore., föll från en docka och afbröt halsen; John B. Olson nära Grays Harbor, Wash., föll omkull på en stork, ivarevid ett blodrikt i hufvudet brast; Amos Peterson i Assaria, Kans., skadad vid en automobil och död af blodförgiftning; Clyde Kane, död af sken-skjut; Emil Sten i Vega, S. D., död under en tur i automobil; Hans Högland nära Fargo, N. D., död af hjärtförlamning under stadersera; Carl Peterson i Fort Dodge, Iowa, öfverkörd och död af växelökomotiv; växelställaren H. C. Chingren i Sioux City, Iowa, öfverkörd och död af bantåg; Peter Hokanson i St. Paul, Minn., föll under hjulen på en lastvagn och döfades; Daniel Johnson i St. Paul, Minn., död af blodförgiftning; Christ Peterson i Winona, Minn., ihjälkörd under en angpanna; Aug. Johnson i Minneapolis, Minn., död af gasangor under kloakgräfnig; Fred Johnson i Minneapolis, Minn., drossad till döds under en hiss; John W. Olson i Nelson, Idaho, död i grufva; Carl Mellén i Menomonee, Mich., drunknad vid andkjet; J. Christenson, T. Johnson och Ole Olson, drunknade under storm i Michigan; nära Pontwater, Mich.; Emil Berg i Moline, Ill., skadad i verkstad med dödlig påföljd; Fritz Carlson i Youngville, Pa., skadad i selfabrik med dödlig påföljd; Jenny och Anna Nilson (munderkriga) i Philadelphia, Pa., ihjälködes under sömnen af gas; mjölkhandlaren Gustaf Carlson i Chaffins, Mass., skadad under skenkjuts med dödlig påföljd; Axel E. Johnson i Brockton, Mass., ihjälkörd af gas; Heping C. Vidlund i Jamestown, N. Y., föll från ett hustak med dödlig påföljd; Andrew Nelson i Brooklyn, N. Y., träffad död i sitt rum, dödsorsaken okänd.

Straffade makar. Gustaf Walu och hans hustru blifvo härom dagen dömda för det de i Sedro Woolley, Wash., hållit ett osedligt hus. Walu fick böta \$300 och hustrun tre månaders fängelse.

Uppfinnaren Carl Olsson i Oakland, Cal., påstå, att han uppfundit en skiotiponapparat, som kan bäras i fickan och tillverkas för 25 cents. Han säger sig ämnas skänka hela förtjänsten till Svenska utställningskomitén i San Francisco.

Berömvärd. Ynglingen Harry Erickson i Minneapolis, Minn., stod härom dagen anklagad för att hafva slagit sin far. Han gick emellertid fri, ty modern vittnade, att han utdelat slagen för att försvara henne mot fadern.

Så kan det gå. F. F. Sesman i Grand Rapids, Minn., hade instämt Louis Morin med yrkande att återfå en häst, som S. såll till honom. M. fick emellertid ej blott behålla hästen utan tillerkändes äfven ett skadestånd af \$496.16.

Explosion och brand. En gasolin-explosion inträffade härom dagen i Slagerbergs reparationsverkstad i Clonpet, Minn., ivarevid anställdes skada för cirka \$2,000. Ed Eekholm och John Mattson blifvo allvarligt skadade.

Dåligt gånställe. Carl Lidholm, 317 Sixth Ave., N., Minneapolis, Minn., stömlde härom morgonen \$35 i en spricka mellan tapeterna och taket. På kvällen fönn han rummet nypapeterad och penningarna gåmna, men de funnos hos tapetseraren.

Gammal fiol. En nära tre hundra år gammal fiol äger Aug. Ekberg i Brooklyn, N. Y., enligt hvad han själt uttalat. Den här årtal 1617 och är af samma slag, som den J. P. Hulsteson i Muskogee, Oklahoma, äger. Den senare är gjord 1645.

En rådig svensk räddar 40 flecker från lifsfara. Fyrtio flecker, som arbetade i Oakland tvåtillrättning i Chicago, sväfades i lifsfara den 26 nov. då oljevåda utbröt på den platsen. Tack vare förmannen F. L. Hansons rådgärd, blifvo alla räddade och ingen blifv nämnvärdt skadad.

Svalt ihjäl i trädet. Liket af gossen Charles Johnson hittades för några dagar sedan i toppen af en ek nära Centralia, Oka. Gossen hade några dagar fört gått ut att meta och därvid af en flok vargar jagats upp i trädet. Här hade han vaktats af roffdjuren så länge, att han till sist förlorade modet att springa sig till räddning och ömsider dött af hunger eller skräck.

Själford. Har under de senaste veckorna begåtts af Alex. Swanson, alias Brown, i Galveston, Texas; Martin Halverson i Seattle, Wash.; farmaren J. L. Johnson i McPeterson, Kans.; Ole Olson i Fargo, N. D.; Fredrik Peterson i St. Paul, Minn.; Charles Larson i Rockford, Ill.; Gustaf Björkman i Proctor, Vermont; Mrs. Charles Herling i Williamsburg, N. Y.

Förmodad landsman omkommen. I Chequamegon Bay nära Ashland, Wis., återfanns den 9 nov. liket af en man omkring 28 år gammal och värdande omkring 180 pounds samt 5 fot och 10 tum lång. I hans kläder återfanns ett bref, adresserat till Gustaf Johnson, Manager, Minn. SA vidt man kunnat utreda, hade han en systers Emma Anderson i 33 Leasing Str., Chicago, Ill. Brevet var på svenska och dateradt Chicago den 3 okt., men är nästan oläsligt.